

BUNA VESTIRE

ZIAR LIDER DE LUYTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directorii:
DRAGOS PROTOPOESCU
TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI
Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFONE: Direcția Administrație 4-85.82
Redacția 4-84.34

ABONAMENTE:

Comune urbane: 1 an 700 lei, 6 luni 350 lei, 3 luni 175 lei
Comune rurale: 1 an 500 lei, 6 luni 250 lei, 3 luni 125 lei

Trotsky contra Stalin

Stalin în nu mai mult de 18 luni și-a omorât 150 din colaboratorii cei mai apropiați. Aceasta e numărul exact, uluitor bilanț al singurului principiu al act de laze delatative, trădări pe general și transformându-se peste noapte din investigator, în adversarul lor.

Livinov, la ora actuală, ne spune telegrama, ar fi închis, cu moarte deasupra capului.

De n'ar fi decit acest ultim episod, și ar fi de ajuns ca să pricepem că apartura în Comintern e atât de mare că echivalează cu moartea lui.

E jara ultimă sau penultimă a prăbușirii sovietice, începută cu o nouă, naționalistă.

Sau scrie că și faimoasele rapoarte, după care conflictul Trotsky-Stalin n'ar fi decit un bluff, cascada mărilor, sub palatul lui Stalin.

De n'ar fi decit un acces personal sau o sete de sânge a cruntului Cîrcășan, sau, cel mult un pretext.

Cine citește însă cartea recentă a lui Leon Trotsky, apărută în engleză, sub titlul: The Revolution betrayed (Revoluția trădată) înțelege că în anul comunismului rus s'a clădit o prăpastie ce nu mai are în anarhia atele și a sanguină — care a fost revoluția rusă — marea sâmbătă de 12 de milioane de Ruși.

În concluzia cărții, Trotsky, după ce demonstrează că Stalin a trădat revoluția lui și a lui Lenin, lansează programul Internațională a Patra. Este într'un fel, episodul care a dus la actul de sânge în care se încheie azi tirania stalinistă.

În fond ce reprezintă Trotsky lui Stalin?

De a fi lăsat ca Partidul Comunist să se înnoie în națiunea rusă, ead, după dînsul astăzi rusa trebuia să se înnoie în partidul comunist.

Fete creștea iudaică promovind ideea de partid comunist ca o supra-națiune și mergind din țară în țară ca să ducă revoluția și să bolceverizeze pământul.

Cu bunul simț al țărănilor și cu acel dicton în singe care îl apropie de Napoleon: Intii acțiune și pe urmele terroare, Stalin a lansat dimpotrivă formula: Fiecare țară cu socialismul ei și întorcînd spatele Internațională a Treia s'a văzut de Ruși lui.

E un fapt ce nu poate fi contestat de niciun cunoscător al Revoluției ruse, că pe măsură ce în republica lui Stalin creștea marxismul da faliment, dictatorul rusu înfăptuia ceea ce Lenin a vroit și Trotsky, n'ar fi realizat cu o mie de Internațională Socialismului țărănilor ruse.

Poi și contra sau pentru milioanele întrebunțate de dînsul, dar faptul rămîne: și cu el, alungura înfăptuirii temelnică a revoluției ruse.

Mal departe Stalin a înțeles că nu se poate merge. Si n'a mers.

E cetece l-a despărțit de Trotsky, adică de creștea iudaică al revoluției ruse.

Trotsky a voit revoluția mondială, Stalin a rămas la revoluția rusă.

E o descriere care se cerea marea cu sânge.

E cetece se petrece azi în Rusia.

Trotsky cu toți complicitii și răzvrătiiți lui, rămîne deapauri infundat în lăduli lui aște și păgîn.

Stalin, după ce a cochetat cu colectivismul materialist și ateu, se întoarce la țărani lui.

Azi apare proprietatea partienară, mijloc va apărea Dumnezeu al acestui țaran.

Stalin, în intenție dacă nu în fapt, în principiu dacă nu în realitate, se împacă cu țărani, păstrător de avere, de forță armată și de ere-dință rusă.

E o explicație; tirile poate, dar care nu mai puțin trebuia plătită cu sânge.

E stugele care curge azi la poala Kremlinului.

Stresa, 26 Iunie.

DRAGOS PROTOPOESCU

Impărțirea Palestinei

de MIHAIL POLIHROIADE

Iată o problemă a cărei importanță arapă publicului românesc.

Datele și le-am mai expus în coloanele acestor rubrici, totuși e bine să le reamintim.

În Palestina se dă o luptă pe viață și pe moarte între Arabi — majoritatea populației și stăpînii țării de aproape un mileniu și jumătate și Jidani — cu drepturi istorice necontestate anterioare arabilor. Imigrarea masivă jidovească în Palestina a mobilizat în luptă pentru apărarea țării lor nu numai pe arabii palestinieni, ci și conștiința musulmană din întreaga lume.

Între sionism și islamism Anglia, puterea mandatară, avînd interese imense în Palestina, pe drumul îndolilor, a oscilat, favorizînd totuși pînă în ultima vreme în mod evident pe Ebrei împotriva Arabilor. Dar de un an încoace lucrurile s'au complicat, pe de o parte prin radicalizarea pozițiilor între Arabi și Jidani în Palestina, pe de altă parte prin intervenția Italiei.

Politica musulmană a căutat să lozească Anglia — care încerca să stricească — agitînd lumea islamică.

Ce s'a petrecut anul trecut în Palestina și în Egipt se datorează în parte și politici musulmane iar călătoria Duceului în Tripolitania, cu proclamațiile către Islam, și-a avut efectul în lumea musulmană.

Anglia a încercat lăpturile — grava tulburări în Palestina, independența Egiptului — și s'a alarmat. De aci tendința marei Britanii de a se apropia cu orice preț de Islam. S'a încheiat cu guvernul revoluționar din Bagdad — ne amintim că lăptura de anul trecut dată de Sedky Pașa și Hikmet Soliman fusese îndreptată împotriva Londrei — a făcut eforturi spre a păstra excelente relații cu Turcia și a împiedeca o prea mare apropiere a raporturilor turco-italiene, a favorizat înțelegerea dintre Ankara și Bagdad, înăfrînd și plină de atenție față de Egipt.

Dar totuși...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

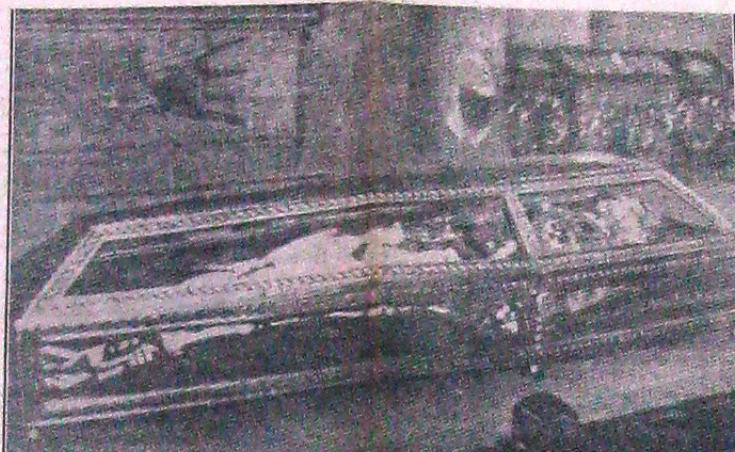
...

...

...

...

...

Sarcofagul cu osemintele eroului mareșal Iosif Pilsudski, care se află așezat în cripta regilor dela Cracovia.

După cum se știe, un grav conflict a izbucnit recent între întreg poporul polonez și episcopul Sapleha, care a cerut ca acest sarcofag să fie scos, de acolo unde istoria l'a așezat pe veci.

Zidurile Iașului

Cu prilejul congresului Ligii Culturale, d. profesor Iorga a revăzut Iașul.

I-a parcurs străzile atîtădată curate și românești, maculate astăzi de invazia celei mai inestetice forme de străinism; a trecut pe sub clopotnițele bisericilor și pe lângă vechile ziduri ale clădirilor vovodale; a urcat în dealul Copoului și a privit, ca pe vremuri, cum se revărsa pe vale cel mai fără de noroc dintre orașele României.

Recapitulînd în gând tot ce s'a întâmplat cu neamul nostru de 30 de ani încoace, de cînd a intrat sîrbătorește în Iași, alături de d. Ouză într-o trăsătură înflorită, acclamat de niște tineri — la vremea aceea atît de sinceri — d. Iorga a simțit cum îi trecu în suflet toate mințile rășboiului, și ale Unirii celei din urmă.

Si s'a gîndit că pe cînd fiecare colț al țării a primit din aceste fericite prefaceri cîntec un semn de viață și de înflorire, Iașul singur n'a cunoscut decît o căufundare lentă sub străinism, care l'a făcut să-și piardă și de și pînd și sufletul lui.

Si atunci — desfăcîndu-se din mrejele de o clipă și uitînd accentuate țări și nedreptate împotriva răsvîrțirei eroice a lîneretului de astăzi — d. Iorga s'a regăsit pe el însuși și a cerut într-o cuvîntare de înaltă chemare desprăsura-rea Iașului de semintele năpăditoare, care îl desfigurază.

Si astfel d. Iorga a vorbit, ca pe vremea lîneretului său, cu un glas cum n'a putut să aibă decît Mîntuitorul cînd a strigat împotriva negustorilor din Templu.

Căci la urechea d-lui Iorga vorbiseră tainic zidurile Iașului.

VESTITOR

Ce nu vor și ce nu pot partidele

de MIHAIL MANOILESCU

Partidele (și încă odată nu înțelegem sub acest nume micșorile politice de dreptă, care au numai numele de partide dar care prin toată structura lor ideologică sunt împotriva partidelor: Frontul Românesc, Partidul Total pentru Țară și Partidul Național Creștin) nu pot nici măcar concepe idealul românizării.

Judecînd viața națiunii pe planul strict al electoralului, ele au o morală care s'ar putea rezuma în lozincă: «votul nu mîrosoare, ori de unde ar veni».

Ori cînd un vot însemnă intelctualitate superioară și conștiință națională, ori cînd este numai rezultatul ignoranței și amăgirii, pentru elector un vot este tot un vot.

Oricine ar fi dat acest vot, fie că este moșneag de pe Valea Olărlui străpedit al lui Mirecea cel bătrîn, ori moș din Abrud, coborîtor din Avram Iancu, fie că este gîlpan proaspăt străcutat prin falsuri în cetățenia românească pentru politician este tot una. Voturile sunt toate egale, pentru că efectul lor pentru «cariera» politicianilor este același.

Ori cînd votul aduce mîreasa de bușuoc din laururile noastre curate, ori miros de usturoi, din cine știe ce ghetto basarabean, politicianul îl cașă tot atît de avid și îl prețuiește tot atît de mult.

Iată de ce politicianul — prin poziția și prin interesele sale — nu are nici un motiv să dorească o românizare a României și o schimbare în soarta românismului în propria lui țară.

Politicianul este atît de mulțumit nu de cum merg treburile — și mai ales de cum îi merg treburile — în actuala ambianță politică, încît el nu are nimic de schimbat, nimic de năzuit, nimic de visat.

Iată de ce partidele nu vor cu sinceritate o modificare a echilibrului etnic actual pentru a

(Continuare în pag. 11-a)

sub presiunea externă. Poporul român n'a avut posibilitatea, ca poporul francez de pildă, să trăiască o viață proprie. Abia după 1866 România nu început să aibă posibilitatea teoretică de a duce o viață independentă.

Nici până astăzi însă n'au dus-o și totuși acum încep să se întredărească corile unei vieți autentice românești.

Voința aceasta de independență națională, setea aceasta de autentică energie mîndrie de a ne domina Destinul, n'a evoluat însă și nu s'a menținut în mod strict paralel cu progresul nostru aparent și cantitativ în toate domeniile existenței românești vizibile. Cu alte cuvinte, dezvoltarea noastră n'a avut un caracter organic, armonios, totalitar, ci unul semi-mecanic, în bună parte forțat de către artificialul la social și economic dezvoltându-

se în dauna spiritualului și politicului, am ajuns la marea perioadă de înfrîngeri de după 1920, cînd o generație de profitori a fost punctul de a pierde tot ce au dobîndit trei generații de precursori, de eroaști și de eroi, cu trudă grea și cu abundanță asulare de sânge.

Natural însă că, după cum după război apar vitejii ca ciuperca, tot așa și după încheierea unei perioade istorice se găsește o mulțime de înțelepți cari s'au scutit în evidență greșelile celor cari au dat impulsurile inițiale acestei perioade.

Niste romantici, niste «poșeti» ar fi procedat la fel în cazul de față. Dar în istoria conștiințelor, pe deplin formată, realității, d-nii Polihroniade și Tell au evitat cu o bărbătească stăpînire de sine această cursă. Ei ne spun cu acea cavalerie

FRANCIANUL NU VA MAI DEPENDE DE VALOAREA AURULUI

Prima consecință a aplicării imputernicirilor financiare va fi că valoarea francului nu va mai depinde de aceea a aurului, creîndu-se un franc elastic de hîrtie.

CE VOR FACE STATELE UNITE

WASHINGTON, 30 (Radior). — Agenția Reuter transmite:

În cercurile inițiale de aci se crede că declarația acceptată a d-lui Morgenthau, secretarul trezoreriei, asupra situației francului francez, nu va fi făcută decît după ce Camera și Senatul francez vor fi votat noua lege financiară.

(Continuare în pag. 11-a)

Realismul în istorie

de NICOLAE BOGDAN

Anunțînd în acest loc apariția primului volum din vasteră fructă istorică «DOMNIA LUI CAROL I» de d-nii M. Polihroniade și d. Criștina Tell, constatăm că această lucrare răspunde realmente nevoii de documentare și de orientare a tineretului din această vreme. Cu atât mai mult, cu cît autorii au utilizat o metodă strict apropiată scopului cercetării științifice, nepărtinitoare riguroasă obiectivă a datelor și expunerea realistă și concentrată a faptelor. Prin urmare nu pîdoare teozisă, nu prețioze de literatură retorică. OI o sobră și stăpînită trece în revistă și evidențiază faptele. Comentariile și interpretările ur-

mînd să le facă cîștigul, fiecare după temperamentul și capacitatea sa de judecată.

Lucrarea d-lor Polihroniade și Tell, poate să mai revendice un merit în plus: acela de a fi acordat un spațiu respectabil documentării statistice în toate domeniile de afirmare românească; demografică, culturală, națională, administrativă și economică. Cel ce o va examina așa dar cu toată atențiunea curioasă, va avea o adevărată oportunitate de a se informa asupra epocii de înflorire a Statului român modern.

În această ordine de idei, câteva observații în linii mari. Din punctul

de vedere al condițiilor obiective de viață a României a progresat cu pași de urias în ultimul veac. A rupt-o în mod brusc cu orientalismul său anarhic și s'a eliberat de nouă structuri sociale, politice și economice, dar mai presus de toate a început să experimenteze din plin, toate fascinanțele binefacerii, toate bărbătești răspîndiri ale unei vieți național independente. Și aceasta cred că o cea mai prețioasă comoară din bogata moștenire lăsată nouă de eroica generație dela 1848, care întrevăzuse de pe atunci posibilitatea renșirii tuturor Românilor în cadrele acelororși grație

Lucrul acesta au ținut să-l sublinieze de altfel însuși autorii, atunci cînd au scris aceste rânduri:

«Trebuie să ne păstrăm foarte bine de un lucru, acela că istoria românească s'a dezvoltat continu-

SCUMPE DOMNULE SADOVEANU...

cu am păcătuit foarte grav față de d-voastră. Ce dracu' nu v'am spus?... De toate — ca toată lumea, de altfel. Nu m'a plăcut de pildă costumul d-voastră ideologic și am asvîrît pe el, la răstimpuri, destulă cerneală. Cum se întâmplă că am învățat poezia secolă și eu, n'am putut crede, după cum nu cred nici azi că, dacă dorești atît de ardent «binele umanității», că să zic așa, trebuie neapărat să te îmbraci cu o papară, să-ți așarni podoboabe suspecte de găt, să-ți pui un sort vîșleț nar pe burta și să comiți în case închise gesturi pe care un om normal nu le comite fără să se învinovățească pe toți dimprejur. Aveți un cap foarte românesc, recunosc — și chiar îmi place. I-am privit de multe ori — întîlnindu-l întîmplător — umbrît de o pălărie imensă și decător-l-am văzut m'am oprît era pentru mîngîtoarea unui subiect de artifice irezistibile. Un șgărei de nas adorabil, înmăscat în obraji, v'a dă chiar puțîn humor, involuntar, adică cel mai direct — așa încît nici chiar nu era nevoie să îl forțați mai mult. Un om, trecînd pe lângă d-voastră, nu putea să nu v'a privescă. Pentru mîngîtoarea a fost un deliciu pe care nu l-am pierdut — și, decător v'a vedeam, v'aș fi luat cu mine acasă, să mă uit mai mult.

Dar nu trebuie să vă descurajați! Capul d-voastră ar fi putut foarte bine să treacă în stîmă și chiar în simpatia contemporanilor, — cum mi se pare, era. Hemoral lui într'adevăr, nu este atîtă exterior — cît, mai mult, din lăuntru. Eu totdeauna v'am luat capul de sub pălărie, l-am mîngălat tandru pe buci și după asta l-am transpus în ritualul care v'a și scump. Am văzut astfel ochii aceluia mai verzi și mai holbești sub groaza «marului Arhitect», după urechi v'am pus un compas, la gât v'am atîrnat o mistrie, și un echer v'am potrivit pe nas — și atînel, în tot spectacolul monoton al vieții, apărea deodată această imagine care era un hohot deconcertant de rău.

Apoi ați intrat la Dimineața și Adevărul, într'un timp mai ales cînd toate pietrele de pe drum se ridicau împotriva acestor grămizi de pîștri și hîrtie. Ați intrat acolo cu imaginea pe care v'am spus-o... Era prea multă lăță, m'am gîndit atunci, cum și în penibilă viață poate să fie inepuizabilă și diversă!

Sunt probabil un păcătos... Văd mistere pe care nu le pricep! Echer, mistrie, sort, compas și toate astea într'un ghiveci îndigat cu pistol de fier foarte puțin național — au fost pentru mîngîtoarea de un haz dramatic pe care știți bine (sau poate nu știți) dar eu n'am existat să-l spun.

Cu toate astea, intrînd la Adevărul, ați spus mi se pare că d-lui N. Iorga, că aveți de gînd să introduceți acolo ordine românească.

Nu știu căși n'ar v'au crezut. Dar mărturisirea era prețioasă! Dacă «ordinea românească» trebuia abia d-voastră s'o introduceți, — iussumus desigur că, intrînd acolo, nu ați găsit-o.

Dar întrebarea e alta, acum: de cînd ați intrat d-voastră și pînă azi, s'a schimbat care cît de puțin? Haid să fim eluștiți un minut: simțim! Nu s'a schimbat nimic. S'a adăugat numai un nume foarte decător pe frontispiciul unor zăre, care, în ce le privește s'au păstrat designul culorilor care se știe!

Dar ce rost au întrebările, reflecțiile astor acum? Au, unul.

Observați atent zărele... pe care le conduc și adeseori, ca în cazul acesta, simt nevoia să le fac bilanșul. Și atunci mi se pare că nimic nu e mai important, nimic mai stringent decît primejdia partată zîmle de aceste zăre care acum sunt semnate par și simplu «Mihail Sadoveanu».

Dar care e bilanșul care mă speriet? Și ce gînd m'a venit acum, iar să vă deranjez!

Hm! Iată cîteva fapte de ieri, de alaltăieri — și de azi. O linie, perseverent și tot atît de perfid urmată, pe care Dimineața și Adevărul n'au încetat să se miste.

Au fost mai înalte crimele abominabile, odioase rușine de sânge din țara celei mai groaze tiranii, a Sovietelor... Am cumpărat a doua d'leacm zărele d-voastră. Si am găsit acolo — a doua zi după crimele din Roșal — vaster reportaj... despre atrocitățile lui Franco!

A fost — și continuă — campania împotriva proștenilor literari. D-voastră în schimb ați avut cuvinte calde pentru «Geo», pentru «Bonciu» și alți scriitori...

«Congresul Ligii Culturale în stîrșiri și cu el un impresionant discurs al d-lui N. Iorga, între altele și despre Iașul care nu mai e demolt românesc... A doua zi iar am cumpărat Dimineața. Eram curios să văd ce zice despre Iașul acesta, Mihail Sadoveanu».

N'a zis nimic! Și atunci — asta vream să spun — iată «ordinea românească»!

Și lăță încăodată, și de o mie de ori, aceste zăre, — aceleși zăre — care mîndrească cîmplit, în fiecare zi, un nume, din păcate, atît de românesc...

TOMA VLADESCU

In Franța s'a cerut desființarea "Frontului Popular"

Situația francului. Atitudinea Angliei

PARIS, 30 (Radior). — Comentînd situația, «Informația» spune că situația guvernului e grea. Zărul se arată totuși optimist, spunînd că această situație va fi mult ușurată prin aceea că guvernul nu va fi nevoit să lănozească un nou imprumut pe votul în tot cursul anului 1937.

«Le Temps» se arată pesimist, cerînd să se rupă o politica de pînă acum a

Frontului Popular, nu numai din punct de vedere financiar, dar și din punct de vedere politic prin epurarea socialistilor din guvern.

În ce privește partea tehnică, a operațiilor financiare, zărul spune că prin dispariția regimului de aur, guvernul nu va mai putea menține valoarea aur a francului în limitele stabilitate de legea valutară.

FRANCIANUL NU VA MAI DEPENDE DE VALOAREA AURULUI

Prima consecință a aplicării imputernicirilor financiare va fi că valoarea francului nu va mai depinde de aceea a aurului, creîndu-se un franc elastic de hîrtie.

CE VOR FACE STATELE UNITE

WASHINGTON, 30 (Radior). — Agenția Reuter transmite:

În cercurile inițiale de aci se crede că declarația acceptată a d-lui Morgenthau, secretarul trezoreriei, asupra situației francului francez, nu va fi făcută decît după ce Camera și Senatul francez vor fi votat noua lege financiară.

(Continuare în pag. 11-a)

Căminii și lupii

(Fabulă)

Toată descurirea de oameni
lup și căine se mărginește în casa
DUPĂCĂ

Un căine puțin de fală,
Născut în București,
Celebru libertin.
Seria istoria cea zice naturală
Din partea lui Bluffon,
Făcuse o intrare de câine,
Dăla, președinte, zăvoai.
Mai tot peros
Și le grăi din înșușime:

«Căciți japăni
Și ei sunt tot un fel de căine
«Cu noi de-o singură talie
«Familia căinilor
«Având strămoș pe moșii

«In zale de potop
«Făcând un hop
«In Ararat»

Senzațiuni mare
In bătrânețea adunare
Căci mai ales
Din spirit de proză
Se distingea prin călărie
Chemând pe lupi la bătaie
Un căine ciobănesc atânat de
«Frumos e'n teris
«Și'n vis
«Dar va poteste la stăp
«Ca să vedeți voi armos
«De lupi și căini,

O fabulă pentru Român
Ca înrudă
Ca chestia israelită.
1872

BOGDAN PETRICEIU HASDEU

Bogdan Petriceicu-Hasdeu:

DIN

„Oda la ciocolă”

I
Ca lacoma omidă, ce-și caută o prădă
Pe fragede mîlădii;
Ca neagra lipitoare pe sânul de zăpădă
Al delicte copile;
Cicoului un sac, un sacot și mai bine,
Sotul de dăpănat,
Sugărit în frunză și sângele din vine
In blînda Românie!

II
De groază și durere, de muncă și bătaie,
In lăși și în umilaie,
Am tot strigat, dar glasul se'necăcă și
Se lăle

III
Dăta suferință;
Și ca prin căndi înmărm, ca marmur
In izvoare,
Așa în noi răsăpîn
Mai rămanea ei singur să spună cum
Ne doare,
Cât de cumplit e chinul!

IV
Și tu rădăni, jupăne, cu fală și rîlnire:
Rădăni precum un gîde,
Când vede capul jefit de durat dintr-o
izbire

Se laudă și rîde;
Căci nu știe că viața, închisă'n ne-
mîșcare,
E cea mai cu putere;
Căci nu credeai că suflet se face și
mai tare
Căldu-se'n tăcere.

Mircea Eliade

Destinul lui Hasdeu

N-DIMINEATA zilei de 24 Iu-
lie s'au adunat la cîmîntul Belu
pașpreze oamnei — ca să om-
glose pe Bogdan Petriceicu Has-
deu. Dintr-o această pașpreze oam-
nă, opt erau obligați să vină.
Istoria atîrnă de această «pionă»
colectivă din afară: căci timp de
o săptămînă o bună parte din zia-
rele bucurărilor amuzante «pele-
rinșilor la normăntul lui Hasdeu»
O mîna de oameni au condus
pînă la groapă, într-o după amiază
de August, în 1907, trupul neînsu-
șit al lui Bogdan Petriceicu Has-
deu.

Petre Leucăscu a scris atînat
un articol: Immortalitatea clasei II.
Și tot ce s'a întâmplat de-atunci în
coace, s'a întâmplat sub semnul a-
cestei immortalități clase II.

Comemorarea de acum câțiva ani,
la Academia Română, a fost tristă
și rece — parcă ar fi fost omagiu
un trădător de țară. Jafai și pără-
giza au sărit oasul lui Hasdeu dela
Cămpina. Opera sa a rămas cîntă
treizeci de ani. Executorii săi tes-
tamentari au făcut în acest timp a-
vocatură și agricultură. Și singurul
loc unde se mai reproducea la rî-
stimpul capul frumos și dăra al a-
cestui urias al neamului românesc
erau revistele apirif...

HASDEU

Nu mai începe îndolată că
seul lui Hasdeu e armă-
rit, după moarte, de un blea-
snet. Cum să-și explice al-
tăntul urzalei această de prostie,
ură sau ignoranță, care țese vîlul
atîrît în jurul celui mai genial
scriitor român, singurul care poate
sta alături de Mihail Eminescu? Oam-
nă nu pot fi chiar atât de tari.
Ură sau răbunare nu au pot fi
răi chiar atât de leune un asemenea
geniu.

Știu foarte bine că sunt oameni
care s'au rădănit cu Hasdeu în viață,
și s'a rădănit asupra lui după moarte,
atîndu-l. Știu deasemenea că
sunt foarte mulți oameni care nu
lăsar «huliganismul» lui Hasdeu,
naționalismul său viguros, antie-
misionar sau. Înțeleg că de mult
trebuie să exaspereze pe oamenii
coștri de slănga, un Bogdan Petri-

«naționaliste». Căci nu-mi vine a
crede că se poate face confuzia pînă
la atîta limite — încât să treci sub
țărare Scrierile lui, morale și
politice ale lui Hasdeu, pentru că
ceva de împărțit se editura sau cu
editorul lor!

Nu. Toate aceste «lăturări» și în-
famii, toate rădănițele acestea lăse
și toate loviturile plătite împotriva
acestora care s'au întâmplat să col-
boreze la actualizarea lui Hasdeu
— nu explică soria nefirescă, in-
tencionată, a acestui geniu, și nu ju-
stifică încrederile opere sale.
Cred că — și aici, ca peste tot locul

Veniet tempus...

In fața cumplutului duel dintre
cei doi artiști ai lumii politice mo-
derne, prima sarcină a adevăraților
publiciști este de a căuta posibi-
litatea unui demodament.

Oricine ar fi fost învingător pînă
acelăși sau origine ar putea deveni
de aci încolo, ambele forțe belige-
rante sunt convise că nici una din
ele, fie că de mare perspectivă sa-
terificată, nu va îndura cea mai
slăbă umbră de umilită.

In acest mod, unica soluție admi-
sibilă este de a împăca gloria Fran-
ciei cu gloria Prusiei pentru gloria
Europei întregi.

Nu credem că ar fi cu puțință.
Dar cum?

Pe socoteala Austriei.
Machiavelismul habsburgic e că-
ruia seculară atîrnare este de a
înșela pe toți, în dreptă și în stînga,
îndrept și în afară, menținînd
printr-o capodoperă de ingratitudine
monstruoasă amestec de o mul-
țime de naționalități, turtite într-o
ingustă culă, — trebuie să rădăni-
mă odată pentru totdeauna nen-
mădratele păcate ale trecutului și ale
prezentului.

Prusia pîndește de mult pe Aus-
tria.
Franța a început să o cunoască.
Italia așteaptă cu nerăbdare de

a vedea stearcă cu o oră înainte din
cartea vieții, una din principalele
cauze ale suferințelor umanității.

Cu acest preț, deaportă glorioasă
pentru ambii adversari, oricare ar
fi fost rezultatul izolat al unor bă-
tălii parțiale, lupta franco-prusiană
e'ar eternă, ea cea mai sublimă
binefăcătoare în analele universului.

Bismark visase provincile ger-
mane ale Austriei. Franța, conser-
vându-se intactă în propriul său te-
ritoriu, ar câștiga o imensă influen-
ță în Orient, reconstituind pe țăr-
mă Dunării puternicul regal latin
al Daciei, cărnia să i se înlocuie
Transilvania, Bucovina și partea
cea răpădă a Banatului Craiovei.

Susceptibilitatea Rusiei s'ar li-
nști prin cedarea Galiției, al că-
rele element rîlban o reclamă ei
înșuși pe baza principiului națio-
nalității.

Serbia ar redobîndi totalitatea
posesiunilor neomului iliric.
Pe lângă Dacia și Iliria, am mai
aplauda renăscerea independentă în
Undaria și în Boemia, patru mari
regate, revărite atunci de orice ma-
rie de cordă, încât să poată începe
o formidabilă horă de rezistență
contra pan-germanismului, egal-
mente menținătoare pentru fiecare
din ele.

mai extraordinare, mai unice, mai
strivitoare în frumusețea lor.

Ce să admiri mai mult! Imensi-
tatea goală a Dunăului, disten-
săria Bapădăriei, linia dură, me-
dievală a Inchișiorii, bogăția unică
a comorilor din Signoria, stătuile
din Logia Lanilor, linia elegantă a
Palatului Pitti sau esteta sen-
soria, cu porțile imense a Palatului
Strozzi!

Trecem peste Arno, pe podul strî-
vechia unde legenda spune că ar
fi înălțat înălță cură Dante pe
Beatrice, Neambrăți sportivi fac
canotaj sub soarele arzător al Ma-
iului Italian.

E Duminică. Din fiecare bislică
răsărit gravă, majoră, tonurile or-
gii. În acelelă soră trebuie să so-
sească regele Italiei. Se fac pre-
gătiți febrile pentru primirea sa. La
foraște au arădat covoraș, dra-
pete, brocard-uri florentine, cati-
fele bogate, mătăsuri cu desene

vechi pe culori palide-lesite de
vreme.

Orășul gălăde de viață. E un fur-
cană nesecat. Străzile sunt înțesate
de lume.

Luxul e și aici orbitor. La ora 12
în piața Dominiului spre Piața Vie-
tor Emmanuel e o adevărată în-
călărie a celorlăși privilegii rochiile
și fetele. În schimb mîndria e și
ea prezentă. Florența e singurul
oraș Italian — din câte am văzut-
care face onorare vechii tradiții de
mîndria italiană.

Sunt o mulțime de pisici viu,
mari misterioase, superbe care-ți
amintesc de celebrele versuri ale
lui Baudelaire:
Les amoureux fervents et les sa-
vants austères
vante au suaires
Aiment également dans leur naïve
salon
Les êtres puissants et doux, orgueil-
le de la maison,
Qui comme eux sont frileux et com-
me eux sédentaires.

Bogdan Petriceicu-Hasdeu

CALENDAR

Joi, 1 Iulie 1937

ORTODOX: S-ii doctori lara de pla-
ta Cosma și Damiata.
CATOLIC: Preasfăitul sânge al Dom-

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL COMEDIA: (Teatrul în ser-
liber): Konogrova Palace.
A. B. P. A. Grădina Color. Compania
Tonenna. Scandal la 3 Papaci.

LUNA BUCUREȘTILOU: «Omig
ficilor, reprezentați 6 iulie, 8 și
10 iulie.

GRADINA MARCONI (Teatrul în
de vară): Fustele de minare

Cinematografe românești

CAPITOL și ROXY: Al De Baran cu
Gina Cervi, etc. jurnal și completare.

OMNIA: Bastardul Diavolul alb și
Succesele capitănelului Papană în A-
merica.

ARO: Cinematograful închis în tim-
pul verii.

CITY: Marșul de noapte și O casnicie
moderă.

DARLY: Tiganii și Aventuriera din

Monte Carlo cu Lili Dagore.
VOX: Micul rețet în Shirley In-
pe la Casa strigolilor.

FEMINA: Calatrone de masă cu 5
suta reducere și completare în
rădă.

FRANKLIN: Maria Krassova și Sam-
ra cu Marcelle Chantal.

A. R. P. A.: Antonio Advers și le
and Bengue.

Cu familia Șorecani în Europa

FLORENȚA

de PAUL MIHAIL

Nu există gen literar mai îngrat
decît cel al impresiilor de călărie.
Când publicii impresii din Italia
sau din Grecia mai ales, țările clasice
ale istoriei și ale artei, parciolul
pompozității e iminent. Dacă te
spaci să descrii monumente, statui
sau tablouri atînat poti fi sigur că
gîlbăiești pe toată lumea și ai spus
bălbăie — capodoperele nu se des-
criu, ele se văd și se trăiesc — dacă
vorbești numai de aspectele victi-
moderne risti să fi se reproșeze că
ai trecut pe lângă capodopere fără
că le fi văcut.

Totuși prefer al doilea risc celui
alintăi.

Când Italia minei, a catedralelor,
a statuelor și a palatelor a fost ad-
mirată și călătore de un Goethe, și
cu Stendhal e absurd, o riziții să
se mai încremătam a o descrie noi.

Ame intrat în Florența pe la ora
12 noaptea, într-o Sămbătă. Era încă
multă lume și animată pe străzi.
Hotelul «Corona d'Italia» ne-a gă-
zduit în oda destul de bună și co-
pretatădestent ieftină (90 lei oda cu
destul paturi și apă caldă). Par-
cînd în oraș am dat la călărie pavi-
jaterie de marmură și sticlă: gara,
nosa gară a Florenței terminată în
1905. E una din realizările cu care

fasciamul se mîndrește pe drept ca-
vînt. În orașul în care marea artă
a Renașterii a dat operele cele mai
mărețe gara «modernismului» a fas-
cismului nu distențiază.

E un fenomen care merită a fi re-
ținut și pe care l-am înălțat prelu-
tionei. Fascismul a înălțat în
plin modernismul în arta sa. To-
tăși acest modernism — atît de în-
pător în noi — e armonizat secolu
en cerul cu peisajul, cu tradiția
artistică. Deceia poti înălțat mo-
namentele fasciste atînat de monu-
mente antice sau medievale fără
ca alăturarea să fi se pară sapă-
toare.

Florența este orașul în care arta
italiană ti se înălțăază mai pu-
ternic cu oriunde în Italia.

Concentrate pe un spațiu mic
Domul, Baptistarul, Inchișiorul.
Signoria, Logia Lanilor, Palatul
Oficiilor, Palatul Pitti, Palatul
Strozzi se succed care mai de care

mai extraordinare, mai unice, mai
strivitoare în frumusețea lor.

Ce să admiri mai mult! Imensi-
tatea goală a Dunăului, disten-
săria Bapădăriei, linia dură, me-
dievală a Inchișiorii, bogăția unică
a comorilor din Signoria, stătuile
din Logia Lanilor, linia elegantă a
Palatului Pitti sau esteta sen-
soria, cu porțile imense a Palatului
Strozzi!

Trecem peste Arno, pe podul strî-
vechia unde legenda spune că ar
fi înălțat înălță cură Dante pe
Beatrice, Neambrăți sportivi fac
canotaj sub soarele arzător al Ma-
iului Italian.

E Duminică. Din fiecare bislică
răsărit gravă, majoră, tonurile or-
gii. În acelelă soră trebuie să so-
sească regele Italiei. Se fac pre-
gătiți febrile pentru primirea sa. La
foraște au arădat covoraș, dra-
pete, brocard-uri florentine, cati-
fele bogate, mătăsuri cu desene

VIATA POLITICA

Contra-ofensivă lașe

Războiul ideologicilor n'a polarizat numai energiile desperate ale Europei, ci a ajuns să se răsfășoare până și în cel mai modest câmp de activitate din țara noastră. Data fiind de altfel strictă corelație organică a vieții de conștient cu absolutul exclusiv, pe care îl înțelegea la Roma, la München, la Paris și la Madrid, să nu-și aibă ecoul ei și la București, să nu provoace și aici o sumedenie de încercări mai mici și astfel am ajuns la încrederea de astăzi dela Barou, unde naționalistii, structurate creații ale naționalității românești și ale dreptei creștine, trebuie să se împotrivescă unei contra-ofensive furibunde a tuturor pugnatorilor, bulgărilor și trădătorilor de stânga, scoși în prima linie de către un inamic prudent și invincibil: jidanul.

Ca unul care am contribuit, în măsura modestelor mele puteri, la resuscitarea și la triumful ideii naționaliste în principalul Barou al țării, nu pot asista — acum — în spectacolul imposibil la încrederea forțelor din acest episod dramatic al unei bătălii generale mai vaste. Nu pot să nu apăs instinctiv pe tragici, când văd cu câtă învergurare se ridică logodnicii aiurului democrației împotriva primelor încercări serioase de a se româniiza una din cele mai nobile profesii din această țară.

Câteva constatări dureroase pentru astăzi:

Știm cu toții că lupta cea rea se dă între români și jidani. Între români — cari deși au dat științei dreptului o serie de personalități strălucite, demne de a figura pe primul plan al nu importă cărui barou occidental, au fost totuși covârșiți și dominați de venetici în propria lor țară — și o haită cenuse și înflamă de samsari și de afaceriști israeliți. Normal și mai ales legal ar fi fost așa dar ca împotriva d-lor MICESCU și PERIETEANU să iasă adevărații campioni ai Duceștilor și Văcăreștilor, adică FILDERMAN, HECTER, LIBROS sau d-ra PASSIONARIA SONENFELD. În felul a-

costa nici o confuzie n'ar fi fost posibilă, iar în caz de victorie sau înfrângere, am fi știut cui să atribuim meritul sau răspunderea.

Dar ca și când înțelepții și parvenții noștri n'ar fi învățat absolut nimic din tragicele, din apocalipticele experiențe ale altora, tăvăluite în flăcări și n sânge sub ochii tuturor, vedem că în locul macabrelor așteptate, apar cu totul alte figuri: Dobrescu, Georocanu, Vlădescu... Toți meșterii-faururi ai demagogiei suburbane, toți nomazi vutului universal cari au împins până acolo disprețul ridicolului, încât să transplanteze la Baroul de Ilfov, metodele d-lui TH. ANDREESCU-RIGO cari n'au dat rezultate prea strălucite în vremea din urmă, nici măcar în gropile lui Onușu...

Nostim e că jidanii au dispărut cu totul de pe arenă. Ei nu mai mișcă, nu mai suflă... (Poate cel mult, în calitate lor de iepuri de nouă hotare să miște undeva-o, disperați, din urechi spre a adăuga un element dinamic și propulsiv atropelilor de salvă și scăpărilor din barbișon ale d-lui DOBRESCU, acest nobil și generos Demostene al romilor).

Totuși prezența lor se simte din când în când, precum se simte vința lacomă a cârtiței sub mușuroii care svăcnește fără căușă aparentă.

Eri de pildă, în foilete iudaice rău famate din Capitală, a apărut un vehement protest al «Asociației solidare a avocaților din România». Acest protest se încheie exact așa:

«Asociația» trimite salutul ei călduros d-lor Dem. Dobrescu, Somulus Georocanu, Ion Vlădescu, și se leagă a sta alături de ei în curajoasă luptă împotriva pentru restabilirea ordinii, legalității și frăției în barouri și pentru ridicarea morală și materială a Corpului Avocaților și membrilor săi, în interesul și spre bunul renume al țării, asigurându-i că vor avea deplină izbândă în această luptă.

După cum vedeți, orice se poate spune despre democrația a-

ceștia: că sunt de proveniență cea mai diversă, începând cu cea bulgărească și sfârșind cu cea balcanică; că sunt capsomani și stupizi; că sunt imbatabili în domeniul panglicăriei și al ridiculului; dar un singur lucru nu li se poate tăgădui: finețea diplomatică. Fiindcă deși ei pretind că luptă pentru restabilirea ordinii, legalității și fraternității, toată lumea știe că adevăratul lor scop este restaurarea d-lor Filderman, Hecter, Mozes Zipstich și a d-rei Passionaria Sonenfeld, în toate anticele lor privilegii pierdute.

«Al dracului și Mitică Dobrescu așa! — exclamă cu învidioasă admirație de undeva d. TH. ANDREESCU-RIGO. Și pe legea mea, are dreptate. Nicolae Bogdan

Intoarțerea Suveranului

D. primar general Al. G. Donescu, va lansa astăzi o proclamațiune către cetățenii Capitalei, invitându-i să participe Sămbătă dimineața, în număr cât mai mare, la primirea Suveranului în Gara de Nord.

Rezultatul total al alegerilor de Marți

Eri au avut loc alegeri pentru consiliile județene în patra județe: Severin (Banat), Neamț, Tighina și Brașov.

Rezultatul total al voturilor obținute de partide, este următorul:

Liberalii 43.645.

Național-țărăniștii 30.054.

Național-creștinii 31.414.

Frontul Românesc 13.791.

Georgistii 9.263.

Intrunirea Frontului Românesc la Câmpeni

CÂMPENI. — Sămbătă 26 Iunie s'a ținut întrunirea organizației județene a Frontului Românesc în sala Verș din localitate. Au participat președintele org. jud. d. Adam Popa, dr. Pelencu, Prof. Dimitriu, preot d. Dragomir și Iuliu Todoc, cari au ținut cuvântări în fața deșeurilor venite din comuna din jur. S'au distribuit numeroase manifeste de propagandă.

D. președinte Adam Popa în cuvântarea ținută a arătat scopul organizației Frontului Românesc pentru înfăptuirea României a Românilor terminând cu cuvintele că Frontul Românesc înseamnă Națiune și Regat pentru Patrie și Lege. Frontul Românesc este deci chemarea la luptă a tuturor Românilor de bine pentru drepturile și propășirea neamului românesc. A doua zi delegații veniți au plecat în comuna din jur în propagandă.

Sărbătorirea d-lui Petre Papacostea

Omagii aduse d-lui prof. Mihail Manoilescu

Sosirea d-lui Papacostea la banchet, a fost salutată cu ovatii și asfărite aplauze de asistența ridicată în picioare.

D. PETRE PAPACOSTEA a închinat primul pahar pentru acela care are în vârstă interesele țării, M. S. Regele (ovatii).

D. MIHAIL IOAN, subdirector general P. T. T., a scuzat lipsa d-lui ministru Franasovici și l-a felicitat pe d. Papacostea în numele ministrului comunicațiilor.

D. MIHAIL ROȘCA, fost subdirector general al P. T. T., a exprimat iubirea și devotamentul foștilor colaboratori ai d-lui Papacostea, astăzi pensionari.

Se sărbătorește totodată și împlinirea a 10 ani dela legea de organizare a P. T. T., legea Papacostea.

Au mai vorbit elogiind pe sărbătorit d-nii: ing. Octav Costacea, președintele Asociației personalului P. T. T., av. Gh. Neacșu, directorul Casei de credit, director C. Bobocanu, Gr. Paplica, președintele soc corpului P. T. T. Dumitrescu, pre-

ședintele Asociației Impiegatilor, d-na Duna Dub, din partea femeilor funcționare, inap. C. Negulescu. Cezar Protopopescu, în numele funcționarilor dela soc. de telefoane, inginer Otopoanu, din partea inginerilor, av. Mărculescu, Gasparovici și Păun.

RASPUNSUL D-LUI PAPACOSTEA

D. PETRE PAPACOSTEA primu cu lungi aplauze, a început prin a mulțumi d-lui ministru Franasovici, omul cu părul de argint și inima de aur și conducătorilor poștei pentru adunarea ce și-au dat-o la manifestarea corpului poștal.

«Când azi dimineață delegația dv. mi-a adus la cunoștință sărbătorirea am fost emoționat pentru că nici un banchet nu mi-a adus mulțumirea ca acei care urma să se adună.

Am avut și o mare satisfacție. Este pentru prima oară când un corp constituit sărbătorește pe un fost conducător. Meritul este al dv. și vă ridică la rangul întâi.

În 1919 când comunismul amenința Capitala, funcționarii erau într-o stare mizeră. Atunci eu un grup de camarazi am pus problema canalizării nemulțumirilor astfel ca ele să nu fie speculate de comunisti. Dacă comunismul n'a prins aceasta se datorase și acestui corp funcționarilor. Când am văzut nedreptățile celor de sus, am venit în fruntea grevei, suferind și închinându-mă.

În clipa în care mi s'a încredințat posta am spus că primesc o condiție să mi se dea mijloace materiale pentru a remedia răul. Și mi s'au dat.

OMAGIUL ADUS D-LUI PROF. MIHAIL MANOILESCU

D. prof. Mihail Manoilescu fost subsecretar la ministerul de finanțe în vremea aces, mi-a acordat cu cea mai largă bunăvoință și cu dragoste toate creditele necesare cerute de mine, în scopul ridicării morale și materiale a corpului P. T. T.

Mi-a spus chiar într-un rând: «Întocmește tabloul de încadrări și avansări, cum scoțeti că e mai bine. Eu îl aprob în întregime. De aceea totdeauna îmi voi aminti cu dragoste și recunoștință de d. prof. Mihail Manoilescu

Și tot corpul P. T. T. astăzi aduce floarea recunoștinței d-lui prof. Mihail Manoilescu, omul Politiei cel mai generos, cel mai înțelept al avvalorilor celor obidiți, un mare înțepător și sprâncilor de înfăptuire pozitive pentru toate celele naționale. Erau de făcut opera administrativă și cea sufletească, materială. Au fost împlinite toate pentru că m'ati secondat cu toată înțelegerea. Am crezut că este necesar să vă redau încrederea în dv. Și am izbutit atârând în primul rând încrederea în voi.

Banchetul s'a terminat la ora 3 noaptea într-o atmosferă de cald entuziasm și camaraderie.

Din istoria lui Stalin

Seria comploturilor contra lui Stalin. Arestarea lui Eismont.

Complotul lui Răcov și Tomschi. Situația din Ucraina.

Deportări în masse în Siberia

Stalin începe lupta contra partidului comunist

II

După răscolul cazacilor, numeroase provincii aderă la lupta contra-revoluționară. Curentul anti-stalinist prinde din ce în ce mai mult în toată Uniunea. Stalin se înconjoară de numeroși jidani, pe care-i așază în posturile de comandă, unde în fine erau introdusi.

În aceiași mare măsură curentul antisemit prinde rădăcini foarte puternice. Efectele curentului antisemit, au fost văzute recent, acum când Stalin a fost nevoit să se debaraseze de o parte din jidanii cei înconjurau.

În Ucraina se observă imediat după răscolul cazacilor, o vie agitație. La Moscova opoziția începe din nou a uneli contra dictaturii lui Stalin.

Decembrie 1922, se organizează contra lui Stalin o serie întreagă de comploturi. Situația financiară și economică în U. R. S. S. este dezastruoasă. Toate fondurile pentru plăta lucrătorilor sunt epuizate și milioane de lucrători rugi sunt amenințați să rămână fără plată.

Haosul financiar ce domoiește în acel timp în Rusia, încetase de fi o taină de stat. Politica lui Stalin întâmpină o dără rezistență. Func-

ționarii superiori în mod conștient ignorau decretul lui Stalin, socotind că ele erau doar oarecare interese populare.

Situația dictaturii roșii era din așa extrem de critică.

Arestarea lui Eismont

În urma propagandei contra-revoluționare ce s'a făcut intens la sfârșitul anului 1922, Stalin a constatat participarea directă a numeroși fruntași sovietici la acțiunea acestia net antistalinistă.

Din ordinul dictaturii au fost arestați Eismont, comisarul poporului pentru aprovizionare; Smirnov, fost comisar al poporului la agricultură; Tolmacev, comisarul comunicațiilor și alți câțiva fruntași de seamă.

Arestarea lui Stalin a fost însoțită de o organizare a complotului pentru răsturnarea lui Stalin și de intenționarea convocării unui congres al partidului comunist din Rusia Sovietică pentru alegerea succesorului lui Stalin.

Adevăr, faptele ce erau imputate celor trei fruntași sovietici, s'au dovedit a fi tot exacte. Capul lui Stalin fusese din nou în mare primejdie.

Parca interesant în această noaptea a fost că complotiștii au încercat să-l răsturne și să-l înlocuiască cu un alt fruntaș sovietic, care să se debaraseze de Stalin.

Astfel au avut cunoștință de complot: Răcov, fost președinte al consiliului comisarilor poporului; Tomschi, fost președinte al comitetului central pe partea partidului comunist și Raico, general-comandant al Kremlinului.

Deosebit de interesant a fost că s'a făcut parte din complot și ambasadorul Tra-

nsnovski dela Tokio, care de altfel a și fost imediat rechemat dela postul său. Oficial însă s'a anunțat că Tra-

nsnovski și-a dat demisia din motive de boală.

Cu toate măsurile severe de re-

presune, lăvrile de grău în Ucraina, înecăsează aproape cu des-

ăvârșire.

Aggravările situației rezultate de

altfel și prin noua micșorare a ra-

țiilor de pâine, cu 109 grame pe zi,

pentru toate categoriile de lucr-

tori.

În urma acestor reduceri, lucrătorii

categoriai celei mai privilegiate,

aparținând industriei grele, au înoc-

puat a primi 200 grame în loc de 800.

Categoria cea mai desavantajată, a

primii 200 gr. în loc de 400. Esecul

furniturilor de grău fiind definitiv,

la scurt interval rațiile acestea au

scut micșorate cu încă 100 gr. pe zi.

Faptul acesta a stârnit mare

vălvă printre lucrătorii de toate

categoriile, Stalin cu puțin timp

înainte, anunșase la Radio, că

el, personal, se va ocupa de che-

tunea aceasta. Ori, măsurile ce

au fost luate în urmă, au puteau

deci fi decât opera lui.

Înburii grave cu caracter

fășii anti-stalinist s'au produs

imediat în toată Ucraina. Mișca-

rea s'a înfășur repede și în alte

provincii.

Stalin a publicat atunci un

nou decret, în baza căruia «toa-

te persoanele indezirabile și ne-

ocupate cu o muncă producătoare,

în special din Odesa, Kiev,

Moscova, Harcov, etc. să fie de-

portate în Siberia.

Lu ta lui Stalin contra partidului comunist

La 5 August 1923, dictaturii roșii

caușat o situație de coșmar. În

această situație deci, a răsuflat

Stalin, nu e de mirat că în anul par-

tidului comunist, s'a ivit opoziția

contra comunismului pur, contra di-

cturii generale a politicii comuniste

și contra așa zisului regim stalinist.

Ca urmare, Stalin, a cerut purifica-

rea imediată a partidului comunist

și epurarea lui de toate elementele

«dubioase, arătate mai sus.

Discursul acesta al lui Stalin, a

stârnit în U. R. S. S. o extraordinară

senzatie.

Imediat oricine și-a dat seama

de jocul lui Stalin. Acesta nu de-

clarase războiul pseudo-comu-

nistilor, ci comunistilor adevăra-

ți, dusmanilor săi, ce voiau a-l

înlatura.

Din acel moment, 5 Aug. 1923,

lupta între Stalin și partidul co-

munist a început.

Dem. Suțu

Succesul național-creștinilor din Jud. Soroca

partidul național creștin a înregistrat în jud. Soroca, la alegerile comunale, o frumoasă izbândă. Fără să se alege în 46 comune din 66, s'au obținut după terminarea acestor serii, următoarele rezultate:

Național-creștinii 110 mandate și 13.284 voturi; Guvernul 85 mandate cu 10.311 voturi, Țărăniștii 33 man-

date cu 6461 voturi; Valda 6 mandate cu 1995 voturi, iar Steriștii 4 mandate.

Ținând seama că jud. Soroca are nu mai puțin de 9 colonii jidovești, că nici unul din județele Basarabiei, succesele național-creștinilor apare cu o tăt mai impresionantă.

Ce nu vor și ce nu pot partidele

(Continuare din pag. 1)

creia o situație nouă, în care nu pot să se mai simtă tot atât de siguri.

Diapotrivă, politicienii de stânga și în special național țărăniștii sunt copiii răsfățați ai presei iudaice, ai contingentelor electorale evreiești și ai finanțelor jidovești, așa că n'au nici un interes să diminueze sau să slăbească aceste forțe, căroro le datoră însăși existența lor politică.

Iar dacă vorbesc de «programul lor» de româniizare este just atât cât trebuie ca să capteze prin el pe cătiva români naivi, fără ca — Doamne ferește! — să piardă marea aport al evreilor. Și atunci, mai este oare nevoie să mai insistăm, pentru a demonstra că partidele nu vor româniizarea?

Dar dacă ar voi, ar PUTEA oare să o facă?

Româniizarea înseamnă o luptă grea dusă împotriva instrăinării țării, de către totalitatea forțelor românești. Primul comandament al româniizării este unul elementar și vechi ca lumea: unirea tuturor românilor pentru realizarea acestui țel.

Dar partidele, prin însăși ființa lor, sunt rezultatul diviziunii și al destrămării naționale. Ele trăiesc din prăvăl și din despărțirea artificială a românilor în categorii separate sau vrăjmașe. Prin ei și prin existența este fură-mișarea puterilor românești. Iar în fața străinilor fiecare partid se găsește față de ceilalți ca un

concurrent care se luptă să câștige cât mai multe voturi străine, atât din afară cât și dinăuntru.

Lată de ce, chiar dacă am admite că printre o minune toate partidele s'ar pune într-o zi de acord să realizeze un mare program de româniizare ele n'ar putea să-l împlinească, fiindcă sunt condamnate — prin însăși ființa lor — să caute succesul și puterea slujind pe străini.

Sistemul partidelor presupune divizarea românilor în fața unor grupuri solidare de străini.

Lată de ce, nu este nici o nădejde de împlinirea gândului de româniizare a României, câtă vreme mai persistă partidele și sistemul lor politic.

Româniizarea rămâne pentru partide un punct permanent de program, o durere mai mult de speculă și un pretext mai mult pentru a-și aranja, îndărătul acestei nobile năzuințe, afaceri prozaice și foarte egoiste.

Româniizarea înseamnă un țel prea sfânt și o luptă prea grea, pentru ca partidele să se poată ridica până la dânsul.

Româniizarea nu va veni niciodată dela partide. Ea va veni dela mișcările noastre naționale, care vor reuși să-și dea forma de armate politice și se vor arăta capabile să răstoarne pe cale revoluționară întreg sistemul actual și să ridice în locul lui regimul totalitar al partidului unic și al corporațiilor naționale.

Mihail Manoilescu

Peste câteva zile vor apare însemnările de pe front ale lui NECULAI TOTU.

O parte din însemnările acestora le-ați citit în foiletoanele ziarului nostru. Cea mai mare

parte însă inedită, aceste însemnări povestite de un soldat pentru care războiul din Spania a fost mai mult decât un războiu, a fost cea care pe deplin ne înfățișează aceste rare popesitri.

Banchetul s'a terminat la ora 3 noaptea într-o atmosferă de cald entuziasm și camaraderie.

OMAGIUL ADUS D-LUI PROF. MIHAIL MANOILESCU

D. prof. Mihail Manoilescu fost subsecretar la ministerul de finanțe în vremea aces, mi-a acordat cu cea mai largă bunăvoință și cu dragoste toate creditele necesare cerute de mine, în scopul ridicării morale și materiale a corpului P. T. T.

Mi-a spus chiar într-un rând: «Întocmește tabloul de încadrări și avansări, cum scoțeti că e mai bine. Eu îl aprob în întregime. De aceea totdeauna îmi voi aminti cu dragoste și recunoștință de d. prof. Mihail Manoilescu

Și tot corpul P. T. T. astăzi aduce floarea recunoștinței d-lui prof. Mihail Manoilescu, omul Politiei cel mai generos, cel mai înțelept al avvalorilor celor obidiți, un mare înțepător și sprâncilor de înfăptuire pozitive pentru toate celele naționale. Erau de făcut opera administrativă și cea sufletească, materială. Au fost împlinite toate pentru că m'ati secondat cu toată înțelegerea. Am crezut că este necesar să vă redau încrederea în dv. Și am izbutit atârând în primul rând încrederea în voi.

Banchetul s'a terminat la ora 3 noaptea într-o atmosferă de cald entuziasm și camaraderie.

Realismul în istorie

(Continuare din pag. 1-a)

rească francheță, cu acea verde ac-

ceptare a adevărului pe care am

voi s'o vedem pe deplin adaptată

morăvurilor universitare actuale:

Da, e drept că «pasopistii», crea-

rii statului român modern, au fost

Factorul Constituțional al național-tărăniștilor: Grigore Filipescu

Intrunirea validistă din Ardeal. Examenul electoral din 25 Iulie

În țara noastră politică este apăsătoare, evenimentele interne sunt, doar, subordonate marilor manifestări, de ordin extern, la care România participă în ultima vreme, cu mult succes.

Pe plan intern, înregistrăm o activitate intensă — e drept fără prea multe ecouri. În toate țările politice, conciliabilele se în lanț, întredreptele continuă să în preajma unui mare eveniment și discuțiile se angajează pe făcuțe, ca pentru o mare surpriză.

După importante convorbiri avute în Capitală, d. Al. Văda-Voevod și-a convocat pentru mâine, Vineri, la Uioara, marele stat major. Președintele Frontului românesc, va examina situația politică, în lumina ultimelor convorbiri avute cu fruntași politici, la București.

GRIGORE FILIPESCU

D-sa va comunica partizanilor săi, rezultatul misiunii ce i s'a încredințat, situând poziția Frontului Românesc, față de problema succesiunii.

Deasemenea, d. Al. Văda-Voevod, va impune în constatarea d. Uioara — combinația politică care ar putea — în actualele împrejurări — rezolva mulțumitor — așa cum cere spiritul vremii — chestiunea guvernului de alegere cât și a viitorului Parlament.

În altă ordine de idei, d. Văda se va ocupa de organizarea campaniei electorale, cerând tuturor organizațiilor o mai susținută acțiune de clarificare a maselor.

La național-jărnăști, aceiași febrilitate în descompunerea cadrelor. Câmpul politic e vast: între Arșura și Paris, între Dobreschi și satul d-lui Ar. Călinescu, între Grigoriu Filipescu și d. Ion Mihalache, iar satul partidului, nu mai poate stăpâni situația, în această mare împărțire internațional-jărnăști.

În întredreptele d. Dobreschi — după «creștinăscă» conveni-

re d. Arșura — d. N. Lupa a fost «convins» — că în interesul partidului — trebuie să părăsească șefia organizației Capitală. D. I. Mihalache crede că prin debarcarea d-lui Lupa, se va putea împăca cu tineretul.

D. dr. N. Lupa a «acceptat» debarcarea, dar tineretul acela care l-a huișnat, nu se va mai întoarce să-l aclame succesorul, chiar dacă acesta ar fi d. I. Mihalache.

Prin înlocuirea d-lui Spîr, d. Lupa a fost organizat, nu se învinovățește cu nimic situația acestui organism politic în puterile: Alie discensiuni, alie acțiuni personale, alie gafe politice, accelerează procesul de descompunere al partidului internațional-jărnăști.

Romura centristă nu se poate împăca cu deosebite accese de cîntărețism ale d-lor Lupa și Madgearu și nici cu tăcerea aprobabilă a șefului lor, d. I. Mihalache.

Partidul — înțelegând prin partid suma ministeriabililor și a tuturor lăunșilor după cîntăreț — nu poate admite acțiunile personale și mai cu seamă nu se poate împăca cu atitudinea rectilinie a d-lui Lupa.

«Soldatul credincios» d. Bădăcinu se deosebește de câteva zile în țară. D. V. Madgearu, care l-a ieșit înainte la Paris, nu l-a putut «convince» să renunțe la acțiunea, pe care, cerurile ardelenzești, o anunță cu multă semnificație pentru viitorul partidului d-lui Mihalache.

În fine, trebuie relevat un alt fapt tot atât de caracteristic pentru metode

le tactice și pentru atitudinile «politice» ale partidului național-tărăniștilor. Pentru d. Mihalache, pentru partizanii d-lui Madgearu și Lupa, Factorul Constituțional este un anume domn Grigoriu Filipescu, cel cu mâinile și cu plângerile democratice în stre înădate.

Acest domn hotărăște de la venirea la putere a național-tărăniștilor. Acesta indică succesiunea și de coada fracului acestui strigoi, d. Mihalache a legat viitorul partidului său.

Ministerul de internă a fixat pentru 25 Iulie, aproape toate alegețile pentru județele și orașele în care până acum, au funcționat numai comisii interinare.

Alegeților își vor exprima astfel, poînța, în 21 județe și în tot atâtea centre urbane.

Cerurile politice democratice acordă acestor alegeți semnificația unui examen electoral cu încredințări pentru viitor.

Din alegețile de până acum s'a constatat că participarea la vot este foarte redusă. Că între procentul votanților și a voturilor exprimate este o disproporție uriașă. Și mai ales se constată că voturile exprimate, indică o progresivă creștere a forțelor naționaliste.

Dacă alegeților d. 25 Iulie, vor să li se dea o semnificație, atunci ea nu poate fi alta decât aceea a redobândirii naționale. Nicolae V. Ilieșiu

Naționalismul la Barou

Dispariția simptomatice a adevăraților democrați: jidanii

Pe măsură ce sporește încordarea între dreapta și stînga la Palatul de justiție, se poate observa un fapt foarte curios și extrem de semnificativ:

Dispariția radicală a avocaților jidani. În așa fel că un observator neprevenit ar crede că ei s'au evaporat ca o emisiune de gaze, ca o picătură de ceră pe o plită aprinsă, ca niște strigoi la apariția zorilor. Numele lor, specific haldeice sau galiciene, nu se mai ivesc nici măcar în protestele platonice și în încurajările pur verbale ce se adresează d-lui DEM. DOBRESCHU-RIGO și gogomanilor d-sale.

Să însemne oare acest lucru că jidanii s'au retras din luptă? Că ei sunt cu desăvîrșire indifereți pe viitor asupra rezultatului bătăliei? Departe de asta! Dimpotrivă, afaceriștii de rit belzebubian sunt mai interesați ca oricînd la triumful stîngii și sunt înfinit mai agitați și mai ac-

tivi de cît îi crede prostimea. Atît numai că ei activează în chip clandestin, utilizînd arginții lor de iudă drept pârghie capabilă să răstoarne organizația naționalistă ce-a apucat să se infiripe cu atâtea sacrificii în incinta primului Barou al Tării.

Prin urmare să fim bine înțeleși: D-nii Dobrescu, Geoceanu și ceilalți, nu sunt port-drapelul avocaților români-creștini cu opinii de stînga, pentru că din fericele imbecili de aceștia nu mai există, ci avangarda gălăgioasă și orbeată, a tîcutorilor și invizibililor legiuni israelitene.

Iată de ce, în numele României reale, ne simțim obligați să afirmăm aci, că — în orice caz — consiliul de disciplină al Baroului are datoria imperioasă de a exclude din rândul avocaților români pe acești venale și abjecte instrumente ale Kahlului.

Punerea pietrelor fundamentale a noului sediu legionar

Azi la ora 7, are loc punerea pietrelor fundamentale a noului sediu legionar din Str. Imprimeriei No. 3 (Casa general Cantacuzino).

Se va oficia o slujbă religioasă la care va asista conducerea mișcării legionare.

Prietenii sunt invitați pe această cale a participa la această ceremonie. În numărul de mâine vom da amănunte cum a decurs solemnitatea.

Deschiderea noului restaurant legionar

Astăzi la ora 12 a avut loc inaugurarea noului restaurant legionar.

Sfeștănia a fost făcută de prietenii lui Mihail Ilescu. La această solemnitate au luat parte d-nii Cornelii Codreanu împreună cu fruntașii legionari și prietenii mișcării.

Acest restaurant continuă o inițiativă mai veche a creării unui negoi românesc cu mijloace proprii. Restaurantul este deschis în fiecare zi avînd un serviciu ireproșabil.

Adresa: Str. Imprimeriei No. 3, în localul fostei cantine studentesti (Gutemberg).

Alarmă în Japonia provocată de agresiunile sovietice

TOKIO 1 (Rador). — Agenția Reuter anunță că, după informația publicată azi dimineață de ziarul japonez «Hochi Shimbun», guvernul japonez va ține azi un consiliu extraordinar spre a discuta incidentul dela granița Manciuriei cu trupele sovietice.

Grandioasa primire făcută M. S. Regelui la Cracovia

Semnarea protocolului privind ridicarea legatilor la rangul de ambasade. — M. S. Regele vizitează uzinele dela Radom.

— Comunicatul oficial asupra convorbirilor dela Vargovia

CRACOVIA, 30 (ATE). — Deși disedimineață a plouat abundent, fosta capitala a Poloniei, n'a pierdut nimic din atmosfera solemnă, ce s'a creat în legătură cu sosirea M. S. Regelui al României amice și aliată.

La ora 17 precis a sosit și tremul regal. După descender M. S. Regele, Excelența Sa președintele Republicii, Marele Voievod de Alba Iulia și mareșalul Rydz-Smigly, însoțiți de d. V. Antonescu și de d. Beck, sunt salutați de autoritățile locale. Muzica intonează imnul român.

Cei doi șefi de stat trec în revistă compania de onoare. După prezentarea ofițerilor, reușii la peron, M. S. Regele, Președintele Republicii, Marele Voievod și mareșalul Rydz-Smigly ies din gard. Se formează cortegiul regal.

Cortegiul se îndreaptă spre Barbacan, — ruine istorice, formate din pereții fostei fortărețe.

În pragul fortăreței primarul Cracoviei salută pe M. S. Regele și pe Președintele Republicii.

Apoi cortegiul, tot timpul acompaniat de muzica imnului, se îndreaptă spre a se afla în drumul regelui, care conduce spre castelul și catedrala Wawel.

D. BECK
Ministru de externe
mareșalul Pilsudsky, marele creator al Poloniei contemporane. M. S. Regele depune pe sarcofag o splendidă coroană de flori albe cu o panglică avînd culorile românești.

A fost semnat protocolul pentru ridicarea legatilor din România și Polonia la rangul de ambasade

CRACOVIA, 30 (Rador). — Astăzi, la castelul Wawel, d-nii Victor Antonescu, ministrul de afaceri străine al României, și Josef Beck, ministrul de afaceri străine al Poloniei, au semnat la numele guvernelor lor armatorul protocol relativ la ridicarea legatilor respective din România și din Polonia la rangul de ambasade.

«Guvernul Regal Român și guvernul Republicii Polone ca urmare la declarațiile schimbate de Excelența Sa Președintele Republicii Polone și M. S. Regele Carol II al României în discursurile Lor dela 26 Iunie a. c. în dorința de a da expresiune sentimentelor ce unesc într'un mod a-

tât de fricic cele două națiuni și dată fiind alianța lor defensivă, care legându-le atât de strîns, a devenit una din bazele fundamentale ale stabilității și ale păcii europene, — au convenit să ridice într'un termen cât mai

CRACOVIA, 30 (Rador). — Astăzi s'a dat publicității armatorul comunicat: «Vizita pe care M. S. Regele Carol II al României a făcut-o Excelen-

scuț cu putință legatla României la Vargovia și legatla Poloniei la București la rangul de ambasade.

Făcut în dublu exemplar, la castelul Wawel, la Cracovia, la 26 Iunie 1937.

Victor Antonescu, ministrul de afaceri străine al României, Josef Beck, ministrul de afaceri străine al Poloniei.

LA UZINA DE ARMAMENT DIN RADOM

VARSOVIA, 30 (Rador). — În drum spre Cracovia, cortegiul regal și însoțitorii Lor, președintele Republicii și mareșalul Smigly s'au oprit la Radom.

Aci M. S. Regele Carol II a vizitat uzina de armament. Astfel, orașul Radom, care a primit să saluie pe M. S. Regele Carol și pe Maria Sa Voievodă, a avut să Le aducă un nou cadou la înălțarea Augustului curții Române.

Sosind la uzina națională de armament, Suvranul a fost salutat în limba română de unul din forții uzinei. M. S. Regele Carol a vădit cu deamănăntul fabricarea prinșurii în special în sala de muncă și în sala expoziției de armament.

DECORAREA D-NEI MOSCICKI

VARSOVIA, 30 (Rador). — În into de a părăsi Varșovia, M. S. Regele Carol al României a decorat d-nei Moscicki însemnele Ordinului «Pentru Merit».

Alianța polono-română este definitivă

Comunicatul oficial asupra convorbirilor

CRACOVIA, 30 (Rador). — Astăzi s'a dat publicității armatorul comunicat: «Vizita pe care M. S. Regele Carol II al României a făcut-o Excelen-

tei Sale Președintele Republicii Polone a ilustrat într'un mod deosebit de strălucit înaltăriea sentimentelor care unește atât de ferm cele două state aliata.

«În cursul convorbirilor noastre acestui prilej, un examen profund al principalelor probleme care privesc în joce interesele comune ale celor două țări a permis să se realizeze perfectă concordanță a acestor interese, — menținerea păcii și a independenței naționale și a alianței polono-române».

«Pe de altă parte, entuziasmul, tăc de călduros și de spontan manifestat de populație a dovedit claritatea atașamentului național polone la ideea, la practica unei alianțe care corespunde atât de bine a intereselor vitale ale celor două popoare.

M. S. Regele Carol II al României a ținut să exprime public impresiile pe care l-au făcut-o cursul diferitelor festivități militare organizate în onoarea Sa — adică bila ținută a trupelor poloneze și perfecțiunea armamentului și structurilor lor.

„Suvranul României a cucerit inima Poloniei” scrie presa poloneză

VARSOVIA, 1 (Rador). — În le poloneze publică în prima pagină comunicatul oficial asupra vizitei M. S. Regelui Carol II la Polonia.

Întreaga presă poloneză este strălucită de entuziasm și colaborarea dintre cele două state considerănd că ridicarea la rangul de ambasade a legatilor din Varșovia și București constituie o expresie a acestor relații amicale.

Voluntarii naționaliști nu vor fi retrași din Spania

ROMA 1 (Rador). — «Popolo d'Italia» publică azi dimineață un articol asemănător, anunțat și semnat de toată presa italiană cu 24 ore înainte și care este atribuit inspirației d-lui Mussolini.

Articolul «Voluntarii și Londra» expune punctul de vedere italian cu privire la rechemarea voluntarilor din Spania. Acesta rechemarea este arătată ca fiind imposibilă; în ce privește voluntarii italieni, ei nu depind de guvernul italian. Nu au fost trimiși de guvern, ei s'au înscris în forțele naționaliste spaniole și depind de guvernul Franco. Singur generalismul spaniol îi poate elibera de obliga-

lor morală. Guvernul italian nu poate face și nu o va face.

De altfel, conținutul articolului este deosebit de interesant. În realitate, ofițerii și voluntarii, arme și avioane, au fost trimiși în Spania de guvernul public au plecat din Marea Britanie. Franța este deasemenea obligată de a nu fi respectat acordul de neinterventie, încheiat în Febrerie la Londra. Din acel moment Italia a respectat în total acordul de neinterventie, încheiat de ea cu Franța la 18 Iulie, dar nu și Italia au făcut totul pentru localiza incendiul din Spania și cercarea de a stabili bolșevismul Mediterana a dat greș.

RECOURT POLEMIC

În numărul nostru de mâine, d. Neculai Totu va răspunde reportajilor în sinuante ale lui Geo Bogza, arătînd ororile roșilor din Spania.

Urmăriți impresionantă a spovedaniei a distinsului nostru colaborator, care va reda dramatic adevărul peisaj de crime și orori roșii de comuniștii spanioli.

RECTIFICARE. — În articolul d-lui Sergiu Florescu «Basarabia și mișcarea legionară» apar erori, și-a strecurat o greșală de tipar: la loc de «naționalist adevărați», a apărut, eronat: «naționalist democrați». Facem, deci, cunoscută rectificarea.

D. Rada Irimescu, ministrul aerului și marinelor, a dispus ca aeroportul Otopeni să fie redat primului lui destinație: aeroport de turism și pentru școlile civile de pilotaj.

D. Al. Donescu, primarul general al Capitalei, a hotărît reorganizarea serviciului de presă de pe lângă primăria municipiului.

D. dr. C. Angelescu, ministrul educației naționale, va sosi Duminecă 1 Iulie în Capitală, însoțindu-se d. I. Mihalache, unde a reprezentat guvernul la deschiderea pavilionului României din expoziția internațională.

ANCHETA asupra primejdiei francmasoneriei — Întreprinsă de d. Sergiu Florescu, redactorul nostru pentru Basarabia, — care urma să înceapă a fi publicată dela 1 Iulie, după cum am anunțat, din cauza aglomerației de material, va apărea mai târziu, la o dată ce se va anunța din timp.

D. Mareșal Averescu a oferit asociației «Continental», colaboratorilor săi principalii.

Au participat în afară de d. Mareșal d-nii: prof. dr. Carota, Petre Papacostea, Dem. Crozeș, Gr. Carp, Buzășan ș. a.

Cine are un caracter tolim și nu s'a rostit nici o cuvîntare.

Sămbătă dimineață va avea loc solemnitatea înălțării la gradul de sublocotenent a promoției de ofițeri 1937.

Vor participa M. S. Regele, membrii guvernului și generalii inspectori de armată.

Astăzi dimineață a avut loc la ministerul Apărării naționale consiliul superior al Armatei prezidat de d. general adjutant Paul Angelescu.

ARESTARI SENZAȚIONALE

Agenția Havas transmite: După știri primite din Moscova, d. Lapinski, care a înlocuit pe d. Radek ca redactor șef al ziarului «Pravda», și d. Tal, director interimar al ziarului «Izvestia», au fost arestați în cursul zilei de Luni. Se evonește deasemenea că d. Boris Mironov, directorul adjunct al serviciului presei din comisarariatul afacerilor străine, ar fi fost demis din postul său și închis.

Nu se știe nimic de soarta d-lui Aroslef, președintele societății pentru relațiile culturale cu străinătatea.

IARĂȘI CAZUL TUKACEWSKI

LONDRA, 30. (Rador). — Agenția Havas transmite: Se anunță din Moscova că mareșalul Tukacevski a fost executat pentru că rezistase politicii țării de lărire din Extremul Orient, după d. Stalin și de mareșalul Vorosilov. Se pare într'adevăr că mareșalul Tukacevski era partizan al ideii unui război contra Japoniei, afirmînd că armata sovietică „poate să termine cu Japonia în mai puțin de două luni”. Asemenea declarații au fost considerate de Stalin drept criminale.

Această explicație, dată pentru condamnarea mareșalului Tukacevski, nu exclude posibilitatea unui

VOROSILOV

fundat o canoană sovietică, pe fluviul Amur, la sud de insula Sennufa.

Correspondența Agenției Reuter este informat că numeroși membri ai echipei canoanierilor au fost omorâți cu acest prilej.

HSINKING, 30 (Rador). — Comandamentul armatei gen Kuangtung Publică un comunicat în care anunță că trupele japoneze au eliberat un sechundat una din cele trei canoaniere sovietice staționate pe fluviul Amur, la sud de insula Sennufa.

Comunicatul declară că cele trei canoaniere sovietice au deschis pe